

2015. február 24.
Nyíregyháza
Böjti sorozat 2. nap

Cím: „Amikor megjelent a bűn”

„¹⁶Ezt parancsolta az ÚRisten az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz, ¹⁷de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod. [...] ¹A kígyó pedig ravaszabb volt minden mezei állatnál, amelyet az ÚRisten alkotott. Ezt kérdezte az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehetek? ²Az asszony így felelt a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk, ³csak annak a fának a gyümölcséről, amely a kert közepén van, mondta Isten: Nem ehetek abból, ne is érintsétek, mert meghaltok. ⁴De a kígyó ezt mondta az asszonynak: Dehogy haltok meg! ⁵Hanem jól tudja Isten, hogy ha esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz. ⁶Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, mert csábítja a szemet, meg kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított a gyümölcséből, evett, majd adott a vele levő férjének is, és ő is evett. ⁷Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy mezítelenek. Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak. ⁸Amikor azonban meghallották az ÚRisten hangját, amint szellős alkonyatkor járt-

kelt a kertben, elrejtőzött az ember és a felesége az ÚRisten elől a kert fái között. ⁹De az ÚRisten kiáltott az embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy? ¹⁰Az ember így felelt: Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert mezítelen vagyok. Ezért rejtőztem el. ¹¹Az Isten erre azt kérdezte: Ki mondta meg neked, hogy mezítelen vagy? Talán arról a fáról ettél, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél? ¹²Az ember így felelt: Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, és így ettem: ¹³Akkor az ÚRisten ezt kérdezte az asszonytól: Mit tettél? Az asszony így felelt: A kígyó szedett rá, azért ettem.” I Móz 2,16-17; 3,1-13

Drága Gyülekezet!

Azok számára, akik ma kapcsolódtak be heti sorozatunkba, számunkra engedjék meg, hogy egy kis visszatekintést tegyek az előző alkalomról. Mit is szeretett volna tanítani nekünk az Úr az előző estén? A tegnapi napnak az volt a középpontjában: „Amikor minden tökéletes volt” – mert volt ilyen, csak számunkra azért felfoghatatlan és elképzelhetetlen, mert mi már ebbe a bűnrel átszótt világba érkezünk meg, s a mi életünket, szívünket, gondolatainkat, egész természetünket teljesen átjárja a bűn. De volt olyan a történelemben, amikor minden teljesen tökéletes

volt, amikor az emberi kapcsolatokat nem árnyékolta be semmi és az Istennel való élet az ember életének minden területét átjárta. Két olyan példát említettem az élet területéről – az Igéből merítve –, amely a legmeghatározóbb a mindennapjainkban. A munka területe és a házassági kapcsolat. Az Igéből megérthettük, hogy a munka nem átok, szükséges rossz, egy kényszer állapot, mert Isten a bűneset előtt is adott munkát az embernek. A bűneset előtt is volt munka, dolgozott az ember. Tévhit, hogy Isten az embert hasznavehetetlen életre teremtette volna. Isten adott munkát az embernek, állatgazdasággal, kertészettel, mezőgazdasággal foglalkozott. Isten becsületet adott a munkának. A „semmittevő, mihasznaemberek” csak a bűneset óta vannak. Amikor minden tökéletes volt, akkor a munkán keresztül is dicsőítették az Istent az emberek. Dicsőítésforma volt a munka.

Aztán a másik terület, amiben a tökéletességet élhette át az ember az az emberi kapcsolat, például a házasság volt. A férj feleség kapcsolatában teljesedett ki az ember, így lett egy egész. Ahogy a magyar nyelvünk segít ennek a megértésében, hiszen a „fele”-ség erre utal, a férj az egyik fél, a feleség a másik fél. Milyen szép az, amikor egy házasságban a férj és a feleség is az iste-

ni rendeltetésben helyén van. Amikor valóban „fele” –ség, egyik fele, másik fele. Tudjátok sok házasságban az a baj, hogy egy „e” betű kimarad, s a feleségből „felség” lesz. Vagy azt hiszi magáról, vagy annak állítják be. Ekkor torzul el minden. Amikor nincsen a helyén az, aminek a helyén, a teremtetés általi helyén kellene lenni. Amikor minden tökéletes volt, akkor helyén volt a férfi, a férj és az édesapa és helyén volt a nő, a feleség és az édesanya. Amikor tökéletes volt minden a férfi is és a nő is tudta a feladatát.

Olyan jó volt az Ige által azt meglátni, hogy Isten mindent ilyen tökéletesen elképzelt, megvalósított és olyan szomorú, hogy az ember ezt mind elrontotta. De az az egy reménységünk, hogy nem lesz mindig így. Isten helyreállítja azt, amit mi teljesen elrontottunk. De mit és hogyan rontottuk el? Erre keressük a választ ezen a mai alkalmon, így adtam azt a címet ennek az estének: **„Amikor megjelent a bűn”**. Mit idézett ez elő? Így kérem, hallgassátok meg Isten drága szavát, amelyet erre a mai alkalomra választottam: I Móz 2,16-17; 3,1-13

Mai történetünkben arról olvasunk, hogy az ősi Kígyó, akit János a Jelenések könyvében Sátánnak, Ördögnek hív és a bűn igenis valóság. A Sátán nem egy kitalál személy, a bűn egy fogalom, hanem mind a kettő valóságos hatalom. A Sátán alaptermészete szöges ellentettje az Isten természetének. Isten jó, a Sátán rossz, Isten életet ad, a Sátán halált hoz, az Isten szeret, a Sátán gyűlöl, Isten békét teremt, a Sátán békétlenséget szít, Isten rendet és életet teremtett, a Sátán halált és káoszt hozott. Isten a saját Fiát taszította a halálba értem, a Sátán engem akar a halálba taszítani, mert ahogy fogalmaz az Ige „**Ő kezdettől fogva embergyilkos**” (Jn 8,44). Ez volt a szándéka, amikor abba a tökéletes Istenember, ember-ember kapcsolatba éket vert, amikor megszólította Évát. Persze azonnal felteszik a kérdést, micsoda, az állatok tudtak beszélni, tudtak kommunikálni az emberrel. Akkor ezek szerint olyan intelligenciával rendelkeztek, mint az emberek? Hadd oszlassam el ezeket a nézeteket, s világítsam meg egy másik értelmezésben, miszerint a Kígyó azt sugallta Évának, hogy... A Sátán sohasem direktben áll le veled beszélgetni, hanem sunyi, alattomos módon sugall, bogarat ültet a füledbe, a gondolatodat manipulálja. Ő sohasem egyenesbe fedi fel önmagát, az azonnali

leleplezést jelentene. Ő álcázva jön. Ahogy a kígyóhoz méltó, magát leplezve, álcázva közeledik. Nem egyenesen a szemedbe néz, s azt mondja, hogy vétkezzél, hanem elkezd veled beszélgetni. Beszélgetést kezd az emberrel. Valaki ezt úgy fogalmazta meg, „kegyes beszélgetés. Nem úgy jön, hogy - asszony, ide figyelj, én vagyok a gonosz ateista, aki bebizonyítom neked, hogy nincs Isten. A Kígyó nem ateista vitát kezd, hanem teológiai vitát indít el. Azt mondja, én is szeretem az Istent, én is az Ő pártján vagyok, de nézzük, mit is mondott pontosan az Isten? Álcázva jön a Kígyó, nem akarja az embert eltántorítani Istentől - legalábbis nyíltan ezt nem mondja -, hanem beszélgetést kezdeményez, s elülteti a bizalmatlanság magvát. Észrevétlenül, vagy legalábbis nagyon nehezen észrevehetően. Egy apró, nuansznai aprósággal vezette félre, azért, mert neki más a szándéka. Ő a féligazságokat is teljes igazságnak állítja be, s úgy tűnteti fel magát, mint aki jót akar. Ő sosem nyíltan beszél! Ő sugall, megigéz. Akik voltak vasárnap az istentiszteleten már hallhatták, de most is hadd mondjam el, mert nagyon tanulságos történet. Nem olyan régen egy édesanya ölében a 12 hónapos csecsemőjével sétált be a vízbe, majd elengedte a piciny csöppséget, elvitte az ár, s meg-

fulladt. A rendőrség kérdésére, miért tette, azt válaszolta: „valaki azt súgta nekem, hogy tegyem meg.”, majd azt mondta, hogy azért nem ment a kicsiny gyermek után, mert őt „az Úristen nem fogadta magához”. Azt mondják pszichiátriai eset, mi azonban tudjuk, hogy a Sátán sugallta/az Ő hangja volt, egy megkötözött, a sátán hatalma alatt lévő asszonyról van szó. Vagy gondoljunk a Beatles együttesre. Sokan ismerik, sokan kedvelik, én azért óvatosan, de nagy szeretettel óvnék mindenkit ennek az egész lelkiiségétől. Amikor a Beatles Hamburgba utazott, ott Lennon spiritiszta szeánszon vett részt és mielőtt még világhírűvé vált egy német újságnak ezt nyilatkozta: *„Tudom, hogy a Beatles olyan sikeres lesz, mint még soha egyetlen együttes sem. Pontosan tudom, mert ezért a sikerért eladtam lelkemet az ördögnek.”* Majd ezt mondta akkor, amikor felért a csúcsra: *„A kereszténység össze fog zsugorodni és el fog pusztulni. Erre felesleges több szót vesztegetnem, a történelem engem fog igazolni. Mi már most népszerűbbek, híresebbek vagyunk, mint Jézus.”* Ezt több interjúban is elmondta, hogy a *„Beatles népszerűbb, mint Jézus”*. Majd 1980. december 8-án azon a bizonyos napon, amikor Mark David Chapman meggyilkolta őt New Yorkban, akkor azt mond-

ta a rendőrségnek: *„parancsra öltem”*. Tehát amikor ilyet hallunk, akkor vegyük nagyon komolyan, hogy a Sátán mondja ezt, s ez valóság. Mint ahogy egy 27 éves fiatalember is elmondta, hogy nem mer metróval utazni a munkahelyére, mert egy hang folyamatosan azt mondja neki: *„Ugorj le!”*. Szóval a bűneset története, vagy helyesebben mondva a „kezdetek” nagyon is valószínűs, az ősi Kígyó az embernek is sugallt valami, amit azóta is sugall minden embernek. Ha fellapozzuk a Bibliánkat, akkor azt láthatjuk, hogy Mózes első könyvét úgy is szokták hívni, „Genezis” könyve, azaz a „Kezdetek” könyve. Ez a könyv a kezdetekről szól, milyen volt a kezdetekben Istennel, aztán hogyan kezdődött, hogyan lépett be a bűn az ember világába, s majd hogyan indult el az a lavina, aminek mi is a szemtanúi lehetünk a magunk életében, ebben a világban. Ha megnézzük a következő fejezeteket, akkor arról olvashatunk, hogyan jelent meg a bűn és hogyan indult el a bűn lavinája. Elindul a lavina: az „egyszerű” szakításból, más szóval mondva engedetlenségből lett a háritás, a felelősség nem vállalása, a felelősség háritása, majd elidegenedtek egymástól az emberek, bizalmatlanok lettek egymással szemben, aztán Káin és Ábel testvérgyilkosságban megjelent a

harag, a gyűlölet, a féltékenység, a bosszú majd pedig a gyilkosság. Erről szól a 4. fejezet. Minden egyes fázisát láthatjuk a beszámolóban. Amikor minden tökéletes volt, akkor ebben a tökéletességben – ezzel záródik a 2. fejezet: „**25Még mindketten meztelenek voltak: az ember és a felesége; de nem szégyellték magukat.**” – azaz megvolt az egészséges, bensőséges bizalmi kapcsolat. Majd a bűn kezdetével „**észrevették, hogy meztelenek**”, „**elrejtőztek**”, azaz elidegenedtek egymástól, elidegenedtek Istentől. A bizalmat a bizalmatlanság váltotta fel. A bűnnel együtt megjelent a bizalmatlanság, s a Kígyó ezt a bizalmatlanságot használja aztán fel mindenben. Bizalmatlan légy Istennel és emberrel szemben is. Amikor megjelent a bűn, akkor nem egy nagy, látványos büneset történt, hanem a Kígyó sugallt valamit, az ember vevő lett rá, s észrevétlenül már meg is kötözte az embert, rabbá vált. . A megjelent bűnnek a folyamatát látjuk az első 11 fejezetben. Az engedetlenség, a bizalmatlanságból jött az elidegenedés egymástól, majd a harag, a bosszú – „**Embert ölök, ha megsebez, gyermeket is, ha megüt. 24Ha hétszeres a bosszú Kainért, hetvenhétszeres az Lámekért!**” I Móz 4,23-24 –, a halálos gyűlölet, ami gyilkosságba torkollott. A további fejeze-

tekben pedig arról olvashatunk, hogy a bűn magva, csírája egyszerűen kiirthatatlan lett ebben az emberi világban. Sőt, a 11. fejezet arról szól, az emberi világ, ha kacérkodik idegen hatalmakkal, nyit a szellemi világ felé, összefog valakivel az Istennel szemben, s azt mondja „*döntsük le Istent a trónjáról, legyünk mi az isten, építsünk égig érő tornyot, hiszen mi vagyunk e világnak az istenei*”, akkor az idegen szellemi világ hatalmába keríti majd az embert. Ezért vegyük nagyon komolyan minden olyat, amitől Isten óv bennünket. Látjuk, kedves Testvérek, hogy a bűn megjelenésével mit rántott magára az ember, s hogyan indult el a lavina az emberiség életében? Lehet azt mondani, amit Platón is mondott: „*a bűn csak a lélek „figyelmetlenségének” következménye, az éberség hiánya.*” szerinte „*Az áteredő bűnnek nincs központi jelentősége.*” vagy amit Kafka mondott, hogy a bűn „*az emberiség szabadsága*”. Na, de nem ez a „figyelmetlenség”, ez a „szabadság” teszi tönkre ma is emberek életét, családokat, házasságokat, emberi kapcsolatokat. A bűn megjelenésével a Kígyó, a Sátán egy olyan magot ültetett el, ami azóta is növekszik, s az ordító oroszlán – ahogy fogalmaz Péter – azóta is mérhetetlen szenvedést okoz az emberiségnek. A Biblia végig arról beszél,

hogy vegyük komolyan a bűnt és a bűnt sugalló, bűnre csábító Sátánt. Ne vegyük félvállról! Valaki egyszer azt mondta: „*Érdekes... én nem félek az ördögtől, vele alszom minden éjjel. Ő nem nevet, hanem üvölt álmában... nagyon édes.*”, vagy ahogy egy ének szövege is elbagatelizálja: „*Nem félünk az Ördögtől, az Ördögtől, az Ördögtől, nem bánt az csak megpörköl, megpörköl, megpörköl*”. Látjuk, hogy mit tett, s a mai napig mit tesz az emberiséggel. Ő olyan életteret kínál, ahol nincs élet. Amikor az Ördög jön, akkor nem azt mondja, hogy gyere és vétkezzél, hanem azt, gyere és élj! Gyere, te életre vagy teremtve, neked jogod van élni! Siess, használd ki az életet, ragadd meg minden pillanatát! Ő életre akar hívni nem halálra! Ilyen kegyes szöveggel dőlnek be ma fiatalok és idősek egyaránt, s dönti bele az emberiséget a saját kardjába. Mert nem ő öl direktbe, ő csak odatevzi a kardot, amit a kezébe ad. Nem ő szakított a gyümölcsből, s adta oda az embernek, hanem azt mondta, „tedd meg, hidd el, olyan leszel, mint az Isten, nem halsz meg, hanem akkor teljesedhetsz ki igazán. Isten elfojt téged, nem enged érvényesülni, kibontakozni, mert Ő korlátozni akar téged”. Aztán mi lett belőle? Az ember nem vált Istenné, hanem megismerte a halált, érvé-

nyesülésében pedig mindenkit kiirt maga körül, mindenkit eltaszít magától. Ez lett a bűn megjelenésével. Ez a bűn hat aztán át mindent. Azóta is „az az egy” kötözi meg az embert, s azt hiszi, annak az egynek a hiánya miatt boldogtalan, pedig egyébként olyan boldog lenne. Annak az egynek ma is minden ember életében szerepe van. A Sátán azóta is ugyan olyan eszközökkel dolgozik. Egy házasságban a férj, vagy feleség házasságból való kitekintése: az az egy, ez nem jó, én ebben boldogtalan vagyok, de azzal a másikkal milyen boldog lennék, s derül ki, hogy nem boldog, sőt csak fokozza a boldogtalanságát. Miért? Azért mert évszázadok óta Isten ugyan azt mondja: neked nem arra az egyre van szükséged, mert mindig boldogtalan leszel, hanem énreám. Mint ahogy Ádám sem, Éva sem, az emberiség sem lett boldogabb, sőt, megismerték a boldogtalanságot a bűn megjelenésével. De olyan jó, hogy nekünk olyan Urunk van, aki a rosszból is jót tud kihozni. Olyan jó, hogy a teremtéstörténetben is vigasztalta, bátorította, lelkigondozta az emberiséget, hogy ne féljetek, én alkottam a Napot és a Holdat, a földön élő összes csillagot, minden az enyém és én vagyok az Úr, a te Istened. A Kígyó, a démoni világ folyamatos és állandó támadást intéz az emberiség

ellen, mert a Sátán meg akarja semmisíteni, el akarja pusztítani az embert, mert ő azt akarja, hogy szenvedjen, meghaljon Isten nélkül. Ő azt akarja, hogy boldogtalan legyél, hogy békétlenség legyen benned, a te házádban, a te hajlékodban, a te szívedben, a te házasságodban. Ő azt akarja, hogy félelemben és rettegésben töltsd a mindennapjaidat. Amikor engedsz annak a sugallatnak, akkor ne hidd, hogy boldogabb leszel, ellenkezőleg, olyan utat nyitsz meg, amellyel elindul a lavina, a bűn lavinája a te életedben. De milyen jó, hogy az Ördög – ahogy Luther fogalmaz – Isten Ördöge. Neki van hatalma a démoni világ felett. Neki van hatalma a bűn felett. Nem kell elkeserednünk, reménységgel tekinthetünk arra az Istenre, aki azért küldte egyszülött Fiát, hogy az Ördög minden munkáját, mesterkedését, álcázását megdöntse, lerombolja.

Drága Testvérek!

A bűn megjelenésével minden megváltozott. Minden, ami jó volt, azt a bűn eltorzította olyannyira, hogy a jó rossz lett, a rossz jó lett. A jó és rossz tudásának hatalmából az lett, hogy az ember akarta eldönteni mi a jó és mi a rossz. Látjuk, hogy mi lett belőle.

A következő alkalmon arról hallhatunk, hogy a bűnnek milyen büntetése, következménye lett ebben a világban, s az, hogy a bűn megjelent, ez hogyan nyomorította meg az ember életét és ebből a nyomorból, hogy lesz majd kiút.

Ámen!